

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V nedeljo dne 10. aprila 1892 občni zbor „Narodne Tiskarne“ ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se sklicuje nov.

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„Narodne Tiskarne“

na dan 24. aprila 1892. leta

ob 11. uri dopoldne

v prostorih „Narodne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Narodne Tiskarne“ za l. 1891.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividende.
4. Volitev upravnega odbora.
5. Volitev pregledovalcev računov.
6. Posamezni nasveti.

OPOMBA. §. 17. društ. pravil. Novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

Krona in vinar.

V tem, ko je bila pozornost širših krogov obrnjena skoro samo na politične dogodbe in boje, zasledovali so strokovnjaki vztrajno in pazljivo vsako tazo najvažnejšega gospodarskega podjetja naše dobe — reforme valute. Ker je denarstvo vskupno obema državama polovicama, bilo je vsako najmanjšo podrobnost določiti v popolnem soglasju vlade avstrijske in ogerske. Konferencija vrstila se je za konferencijo, finančna ministra Steinbach in Weckerle bila sta zdaj na Dunaji, zdaj v Budimpešti. Razven vladnega aparata, sestavljenega v to svrhu, sklicala sta finančna ministra tudi še posebni ko-

misiji, da izrečeta svoje mnenje glede nameravane reforme, in poklicala v ti komisiji same odlične strokovnjake. Končni dogovori mej obema ministroma vršili so se te dni na Dunaji, a zakonske načrte o novi vrednoti izdelali so dotični referentje že toliko, da jih je moči vsak hip končno urediti in predložiti državnima zboroma v ustavno obravnavanje.

Podrobnosti o načrtu za reformo valute so še tajne in morajo tudi do zadujega hipa tajne ostati, da bi velikokapitalistiški koristolovci nameravanega prehoda porabili v svojo korist, a na škodo države in državljanov. Nekatere podrobnosti so pa prišle v zvezi temu v javnost in vzbujajo splošno zanimanje. Da se bode uvedla zlata vrednota, to je že dognano in znano. Sedaj se je pa izvedelo tudi še nekaj o nameravanem kovanem denarju. Sedanja naša denarna jednota, goldinar, je pokopan in ž njim tudi naš krajcar. Prihodnja denarna jednota bode krona, razdeljena na 100 vinarjev (Heller). Razloček mej novo denarno jednoto in novim drobižem in mej sedanjo jednoto in sedanjim drobižem pa ne bode samo v imenu, ampak tudi v bistvu. V zmislu že mnogokrat izrečenih želj, reprezentovala bode krona polovico vrednosti sedanjega goldinarja, a vinar bode vreden toliko, kolikor je sedaj pol krajcarja. Na ta način bi se dosegla jednota dokaj manjša od sedanje, a to je velike važnosti, zlasti za ono vrsto ljudi, mej katerimi se denarni promet vrši samo v manjših svotah, ker bi to povzdignilo veljavo denarja in splošno štedljivost. Vrhu tega bode pa računanje s temi novci dosti laglje, nego z dosedanji.

Drugo, dokaj važnejše in prav za prav vsakogar tikajoče se vprašanje je pa to: Ali dobimo za svoj dosedanji goldinar nov denar z ono isto kupno silo? Z drugimi besedami: Ali ne bomo pri prehodu k novi vrednoti oškodovani? V tem pogledu čujejo se različna mnenja. Govori se, da sta se oba finančna ministra zjednila, naj se zvrši prehod od sedanje vrednote k bodoči pri ustanovljenem kursu 119.0475 — okroglo 119.05. Kaj pomenijo te številke? Ne pozabimo, da bodeta dve kroni vredni toliko, kakor sedaj jeden goldinar. Dve kroni, to je toliko, kakor sto krajcarjev v zlatu, dobili bi pa zanje 119.05 kr. sedanjega denarja. Z

druge strani se čuje, da se bode prehod k novi valuti uredil po dnevnem kursu. To bi ne bilo praktično, kajti časih se primeri kurs z neznatnim ulomkom; v tem slučaju bi bilo proračunanje precej težavno, a šestokrat bi trud, ki je s tem preračunanjem spojen, ne bil plačan po dobičku, kateri bi nastal vsled razločbe mej dnevnim kursem in stalno določenim kursom 119.05. Omeniti je tudi, da se kurs vzdržuje na tej višini na podlogi letnega premera in sicer že od leta 1879.

Glede dobe, kdaj prideta krona in vinar v promet, imenuje se dan 1. januarja 1893. Iz zlata se bodo kovali novci po 10 in 20 kron, kajti manjši novci iz zlata bi ne bili praktični. Manjši novci bodo od srebra in od bakra, dosedanji goldinarji vzeli se bodo iz prometa in se prekovali v novo denarno jednoto. Tudi sedanji papirnati denar pride iz prometa, mesto njega dobimo drug papirnat denar, a dobimo ga dokaj manj; govori se, da za 60 milijonov. — Prememba valute je velik korak v gospodarskem pogledu, žele si je zlasti tisti, kateri imajo velik denaren promet. Za širše kroge občinstva nima prememba valute te iste vrednosti, a tudi na te vrste ni smeti pozabiti. Ker jim naprava nove vrednote ne prinese nikakršnega dobička, ni se dotakniti njih imetja, ni od njih zahtevati žrtev v korist podjetnikom, spekulantom, spediterjem, kapitalistom itd. Temu pa je v okom priti le ako se prehod k novi vrednoti uredi tako, da kupna sila malega moža, kakršna bode dne 31. decembra 1892 — torej v sedanjem denarju — ne bode zmanjšana dne 1. januarja 1890 po novi valuti.

Deželni zbor kranjski.

(Večerna [zadnja] seja, dne 9. aprila 1892. leta.)

Ob polu 6. uri prične seja. Nadaljuje se debata o proračunu deželnega zaklada.

Poročevalec Šuklje pravi, da proti številkam ni bilo nobenega ugovora, torej bode lahko izpolnil glavno dolžnost poročevalca braniti številke. Ponaavlja še jedenkrat, da je natanko razložil, od kod dohajajo prispevki in kako se porablajo, da se ne bode reklo pri kaki izobraževalni investiciji (za

LISTEK.

Beseda o svetovnem jeziku „volapük.“

Že davne čase se opazuje neugodnost, da se stanovniki raznih dežel na zemlji ne morejo razumeti zaradi mnogih različnih jezikov, ker se tudi najnadarnejši zemljan ne more priučiti kakih 900 jezikov, da bi se jih posluževal v besedi in pisavi. Ta neugodnost se tem bolj čuti, odkar so železnice in parobrodni tako rekoč odstranili vsako daljavo ter narode tako približali drugega drugemu, kakor bi ne bil nikdo pričakoval.

Ta nedostatek bi se seveda najnaravnije s tem odstranil, da bi se vsi narodi na zemlji priučili kakemu najbolj razširjenemu jeziku. Toda ni pričakovati, da bi se kedaj to zgodilo. Ne mogli bi se zjediniti za nobeden jezik, tu bi se odločili za tega, tam za onega, kakor se je zgodilo; sedaj obstoječih kulturnih jezikov se je pa tudi treba vsa leta učiti, da jih moremo rabiti v besedi in pisavi, — zatorej ni misliti, da bi se katerega vsi učili.

Ker bi se vsi taki poskusi, človeštvo zjediniti za kak obstoječi jezik, ponesrečili, je prišlo Janezu Martinu Schleyerju, bivšemu župniku v Kostanci, na

misel, da bi prišel težavam glede občnega sporazumljenja vsega človeštva v obran, če bi izumil nov jezik. V ta namen je preiskaval, kako govore po najrazličnejših delih zemlje, — vse življenje se je učil tujih jezikov in govori sedaj lepo število, kacic 50, mej njimi kitajščino, japanščino, arabščino, pet afriških jezikov in vse evropske. —

Iz vseh teh jezikov vkupaj si je sestavil Schleyer svoj novi jezik in ga imenoval svetovni jezik: „Volapük“. Reči je, da se mu je jako dobro posrečilo rešiti veliko nalogo, ki se je marsikomu zdela nezmagljiva. Jezik, kateri je on izumil, je jednostaven, bogat glede oblik, nedvoumen, in se ga lahko naučiš. Slovnica ima le malo jednostavnih pravil, ki pa nimajo nobenih izjem. Izobražen človek nauči se volapükovsko slovnico igraje u malo urah, in tako lahko že prve dni svojega prizadevanja s pomočjo slovarja pisмено občuje z Angležem, Španjcem, Kitajcem alij Afričanom, — seveda če se je ta tudi nekaj ur učil volapüka. V dokaz, da je moja trditev resnična, omenim, da najmanjša volapükovska slovnica ima na štirih tiskanih straneh v osmerki vsa pravila in oblike, in da ta mala slovnica popolnoma zadostuje za naučenje slovnškega dela volapüka. Seveda besed se je treba

dalje učiti, pa vender se vsekakor v treh mesecih toliko besed naučiš, da slovarja ne potrebuješ ali vsaj le malokdaj.

Marsikdo se je že preveril, da ima novi svetovni jezik bodočnost, da ga bodo v kratkem razumeli po vsej zemlji, da je torej volapük jedna največjih izumljen sedanjega stoletja. Že na stotisoče ljudi zna volapük in vedno je večje število onih, ki se ga uče. Sedaj je že 316 društev za pospeševanje volapüka. Kacic 22 listov že izhaja v svetovnem jeziku in pospešuje tako Schleyerjevo izumljenje. V 541tih krajih so tečaji za volapük, tudi se poučuje že na javnih šolah in govori v svetovozvanih prodajalnicah. V slovečem etablissementu „Grand Magasins du Printemps“ v Parizu postrežejo Vam v novem svetovnem jeziku. Volapük ima prihodnost zlasti za sporazumljenje v trgovini in prometu; toda nikakor ne mislim s tem zmanjšati veljave kulturnih jezikov in njih literarnih zakladov. Volapük ne grdi in ne izpodriva narodnih jezikov, nego vodi k boljemu znanju materinščine in vsakega družega naravnega jezika. Vesoljni jezik „Volapük“ pripravlja s tem pot za občno človeško sporazumljenje; on je najboljši podpornik narodnemu miru.

V Voloski.

Pokorn.

muzej, za gledališče, ali morda tudi za višjo deklislo šolo): kaj to koristi kmetu. Potem prestopi na politično debato in pravi, da je popolnoma pravo, če se pri tej priliki pove vse, kar je treba. Bolja je dobra uprava in slaba ustava, nego nasprotno. Glede uprave nazadujemo. Imeli smo okrajne glavarje, ki so bili birokrati, to je res, ali bili so dobri uradniki. Danes je le pičlo število onih, ki ugajajo. Okrajni glavar moral bi biti duša vsemu okraju. Vidimo, da tuji aristokrati reprezentujejo urad, domačini pa delajo, če se sme tako izraziti, kakor uprežena živina. Glede sodišč pravi, da so nemške rešitve slovenskih tožb v flagrantnem protislovju s temeljnimi zakoni in članom XIX., o katerem sotrudniki pri njega izdelovanji, mej njimi tudi pokojni dr. Toman, gotovo niso nikdar mislili, da bode postal taka karikatura. O Hribarjevem govoru pravi, da ima izobilje detajlov, odgovarja le na jedno točko glede popustljivost ter pravi, da je to uprašanje taktike. Ekstremne stranke ne rode uspehov, posebno v Avstriji zdi se mu to nemogoče. Ako bode pa treba boriti se za narodnost, če bode v nevarnosti, bodemo tudi mi, ki smo popustljivi, pravi, v prvi vrsti. Konečno se obrača do zastopnikov nemške stranke, ki imajo hvaležno polje uplivati na svoje somišljenike, da se izključujejo tako hermetično od vseh narodnih pojav.

Potem se prestopi v podrobno debato. I. Troški deželnega zbora znašajo 14.594 gld.; II. upravni troški 53.053 gld. III. Troški za deželno posestvo 14.138 gld. Vse tri imenovane točke in skupne številke se potrdijo.

Posl. dr. Tavčar poudarja pri točki III., da deželni dvorec ne zadoščuje več potrebam deželnih uradov. V poslopij pa, kjer je zdaj deželna vlada nameščena, bilo bi dovolj prostora za deželne urade. Vlada morala bi si pač zgraditi svoje poslopje in tako tudi kaj storiti za lepšanje mesta. Stavi nastopno resolucijo: „Deželnemu odboru se naroča, da pretresuje, bi li ne kazalo odpovedati zakup deželne hiše visoki vladi ter v to hišo prenesti deželne urade, — in da v prihodnjem zasedanji stavi v tem oziru primerne nasvete.“

Resolucija se vsprejme.

IV. Troški za deželnokulturne namene in za vodne zgradbe znašajo 68.020 gld. in se potrdijo.

Posl. župnik Mesar omenja, da sta pri Kranjski gori poleg Pišence še dva druga hudournika, katera bi bilo treba uravnati, da se zapreči daljna škoda. Zastorej stavi nastopno resolucijo: „Deželnemu odboru se naroča, da pri Kranjski gori in Podkorenem nahajajoča se hudournika „Krotnik“ in „Suhelj“ preišče in v prihodnjem zasedanji predloži načrt zakona glede njene zgradbe. Ob enem se mu naroča, da občini Kranjskegorski iz kredita za vodne stavbe primerni znesek nakloni in vse potrebno oskrbi, da se imenovna hudournika kakor hitro mogoče zgradita, da se vrmeta v prejšnji strugi in se jima z odpravo nanešenega kamničja zagotovi prost odtok.“

Resolucija se vsprejme.

Posl. Povše želi, da bi se tudi za uravnavo Save pri Stožicah, Jaršah in Tomačevem kaj storilo. V državni proračun bilo je ustavljenih lani 30.000 gld. za uravnavo Save, a načrti se neso odobrili. Dež. predsedstvo naj stori potrebno, da ta vsota ne zapade, nego da se priklopi onim 60.000 gld., ki so določeni za letošnje leto. Dež. odbor naj bi gledal na to, da se koj začne brambena dela. — Ta želja se vzame na znanje.

Dalje se potrdijo: V. Troški za varnost 26.776 gld. VI. Troški za zdravstvo 24.856 gld. VII. Dobrodelne naprave 194.899 gld. VIII. Troški za pouk omiko in dobrodelne namene 184.381 gld. IX. Troški za občila 142.000 gld.

Posl. Krsnik omenja nekatere nedostatke pri kamniški železnici in stavlja nastopno resolucijo: Deželnemu odboru se naroča posredovati, da se pri Kamniški železnici uvedó olajšave glede pristojbinske tarife za tovore in primernejša zveza osebnega prometa z južno in državno železnico.

Vsprejme se z dostavkom posl. Grassellija: „in da se spremeni vojni red v ti smeri, da bode bolje ustrežal tako Kamniškemu kakor Ljubljanskemu stanovništvu.“

Posl. Hribar govori o tarifih na bodočih dolenskih železnicah in navaja vzgled, kako nizki tarifi, kakoršne jih je uvedla Ogerska in naše državne železnice, pospešujejo promet in se je pokazal sijajen uspeh. Nameravani transportni davek, ki se

hoče uvesti, bode na škodo prometu, zatorej je v interesu dohodka Dolenskih železnic, ako zbornica izreče, da ne odobrava transportnega davka. Lani sklenili sta se dve važni resoluciji o železniških rečeh, a v poročilu dež. odbora ne čita se prav ničesar o njih. To res čudno postopanje mora grajati, naj se strogo nalaga, da dež. odbor ju izvede. Za péažno pogodbo z južno železnico žalibog ni veliko upanja. Ne moremo mirno gledati postopanja južne železnice in izreči se moramo, naj se kar kmalu mogoče podržavi južna železnica, ko poteče njena pogodba.

Stavlja nastopni dve resoluciji:

1.) Deželni zbor vojvodine Kranjske zmatra, da je podržavljenje južne železnice v interesu dežel, po katerih teče nje proga in zlasti v interesu napredka avstrijskega glavnega trgovskega emporija Trsta ter pričakuje, da se bode država svoje dni poslužila pravic, katere jej pristojé gledé podržavljenja te proge.

2.) Deželnemu odboru se naroča, naj naznani to prepričanje deželnega zbora c. kr. deželni vladi.

a) Deželni zbor vojvodine Kranjske izreka svoje prepričanje, da bi upeljava transportnega davka eventuelno zvišanje tarifov imelo jako slab upliv na razvoj osebnega in tovoruega prometa v tej kronovini, ne da bi po drugi strani donášala kakih koristi državnim financam.

b.) Deželnemu odboru se naroča, da to prepričanje deželnega zbora naznani visoki c. kr. deželni vladi.

Obe resoluciji se vsprejmeta z dostavkom, kateri je nasvetoval poslanec Luckmann.

(Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. aprila.

„Le gouvernement introuvable“

je napis velikonočnemu članku Dunajskega „Vaterlanda“, v katerem očita glasilo avstrijskih konservativcev vladi, da se uprav pri najvažnejših stvareh ogiblje vsakeršni inicijativi. „Vaterlandu“ ni všeč, da se vlada pri razpravi o Dunajskih prometnih zgradbah ni izjavila na nobeno stran in da je isto stališče zavzela glede češko-nemške sprave, glede dogodeb v Bukovini, glede šolskega predloga v gornejavstrijskem deželnem zboru in glede ostrega narodnega boja v Istri. — „To je metoda, katera vzbuja resne pomisleke. Sedanje politično razmerje smeti je imenovati ravnovesje nezadovoljnosti. Zadovoljnosti ni nikjer, nezadovoljnosti je povsod že preveč. Ker pa vlada ne kaže nikdar in nikjer resne volje, izpremeniti to razmerje in odpraviti nedostatke, kateri so vse bolj čutni, je umevno, da dobivajo skrajne stranke vedno več privrženecv, kar se je zlasti v nekaterih deželah že vidno pokazalo.“

Delitev sodnih okrajev na Češkem.

Vzlic temu, da je češki deželni zbor odklonil razpravo o punkcijah, posluje še vedno komisija, katero je sestavila vlada, da izdela črtež za razdelitev sodnih okrajev na Češkem. Ker je vsled smrti dr. Walderta postalo prazno mesto prislednika te komisije, povabil je nadsodiški predsednik Rumler vodjo Nemcev, dr. Schmejkala, da se dogovori s somišljeniki gledé novega zaupnega moža. „Narodni Listy“ se upirajo temu početju ostro, trdeč, da mora vlada ustaviti takoj vsa pripravljalna dela. Namestu da se išče naslednik dr. Waldertu, morala bi vlada razpustiti dotično komisijo. Ako pa misli vlada na svojo pest izvršiti punkcije, potem se bode kmalu prepričala, da tem potem ne bode dosegla sprave. Ako misli vlada, da pride do smotra če ravna absolutistično, potem bode njo zadela odgovornost za vse posledice.

Ogerski primas Vaszary

odpotoval je v Rim, a ne samo predstaviti se sv. očetu, ampak tudi izposlovati, ako mogoče, neke koncesije, katere bi bile ogerski vladi silno potrebne. V prvi vrsti gré za mesto Zagrebškega nadškofa. Kandidat Vaszaryjev je benedektinec Houdek in ogerska vlada se je že izrekla, da je ž njim zadovoljna. Se li bode primasu Vaszaryju posrečilo, da v Rimu kaj doseže, je zelo dvomljivo, akoprav je naučni minister ogerski se baje izrazil, da odstopi, ako ne doseže Vaszary ničesar. — V Vatikanu vedó prav dobro, da se po zakonu ogerska vlada ne sme nič utikati v pogajanja gledé imenovanja Zagrebškega nadškofa, ker patronatne stravi niso Ogerski in Hrvatski skupne in zategadelj je upati, da se tudi ta naskok na Vatikan ne bode posrečil.

Vnanje države.

Ruski car v Berlinu.

Resni nemški in ruski listi javljajo, da pojde ruski car tekem prihodnjega meseca v Berlin, obiskat nemškega cesarja. Ta obisk gotovo ni, — ako se sploh obistini — preveč važen, akoprav je bržkone bil povod, da se je zadnji čas govorilo o ne-

kakem trgovinsko-političnem sporazumljenji mej Rusijo in Nemčijo. Pravi vzrok, da se pelje ruski car v Berlin, je ta, ker slavita kraljevska dvojica danska v kratkem zlato svojo poroko, pri kateri bode navzočen tudi zet — ruski car. Ako se torej ruski car na potu v Kopenhagen ustavi v Berlinu, zato še ne gré iz tega izvajati, da se bode mej Rusijo in Nemčijo spremenilo politično razmerje.

Bolgarija in Rusija.

Vlada bolgarska doposlala je turškemu diplomatičnemu zastopniku v Sofiji posebno noto, v kateri skuša dokazati, da je Rusija prouzročila in pospeševala vse, proti sedanjim razmeram v Bolgariji naperjene nakane in da podpira tudi napadalce in morilce posamnih doličnih oseb, udanih sedanji vladi. V noti se tudi Turčiji očita, da je slaba in popustna in da se ne meni za svoje dolžnosti. Bolgarski mogotci zahtevajo končno v svoji naivnosti, naj tirja turška vlada, da ji Rusija izroči morilce dr. Vulkoviča, naj prepove bolgarskim emigrantom prebivanje na Turškem in naj v zmislu Berolinske pogodbe pripozna pravice kneževine bolgarske. Posebnega efekta ta nota ne bode naredila, niti v Carigradu, niti kje drugod.

Dopisi.

Iz Novomeškega okraja 13. aprila.
[Izv. dop.] (Šmihelska šola.) Čakal sem, da bi se katero šolsko oblastvo prepričalo o istinitosti besed iz števil v 67. št. „Slov. Naroda“, navedenih glede na novo deško šolo v Šmihelu poleg Rudolfovega. Čakal sem zastonj.

No, občanje Šmihelski so bolj uneti za šolstvo. Na omenjeni dopis v „Slov. Narodu“ odgovarja v „Dol. Novicah“ Šmihelsk občan, da mu tudi nikakor noče v glavo, kako more za 200 dečkov, katerih bode v 3—5 letih že 300 za šolo godnih, zadostovati jednorazrednica s poludnevni poukom, z jedno učno sobo, zidano le za 80 otrok. Pouk bode zopet tako zanemarjen, kakor je zdaj: ko poučujejo v premajhni sobi, v kateri je tako natlačeno, kakor ob „žeganji“ v kaki podružniški cerkvi; ko imajo dopoludanski učenci — pa ne vsi — poludnevni pouk, od popoldanskih učencev pa imajo dozday nekateri 4, drugi 6 ur šole na teden. Ali je to kak pouk? Zakaj dečkom krčiti pouk, jim v šolo braniti? Najboljši učitelj ne bo v tako žalostnem položaju dosegel učnega in vzgojnega smotra; iz take šole izhaja mlad zarod, ki prebije brez prida in brez koristi še te male ure v šoli. Zato zahteva v „Dol. Nov.“ Šmihelsk občan, radujoč se, ker šol. oblastvo deklislo dvorazrednico povzdigne v kratkem v trirazrednico, naj imajo dečki pa dvorazrednico, in užaljen, da radi nebrižnosti nekaternikov zdaj v vednostih deklice nadkriljujejo učence, toži v imenu Šmihelskih občanov: „Saj gre tako vse že rakovo pot, torej naj tudi gospodarijo v prihodnje naše hčere in gospodinjo, ne pa sinovi.“ Urednik pa nadaljuje: „Da imajo Šmihelčanje za deklice že dvorazrednico, imajo se zahvaliti za to jedino le dobrotniku, ki je bil zapustil v ta namen Slatenek in pa šolskim sestram“ — torej takorekoč tujcu in tujkam. Domačinom pa, ki imajo prvo besedo v šoli in katerim bi morala biti odgoja in izobrazba domače mladine prva skrb, njim je šola druga ali tretja briga, da ne rečem preveč. Ne čudim se zdaj več, da so učitelji tako zoper kraj. šol. svete, ker ti res dostikrat ne store, kar bi morali storiti, večinoma pa nič, prav nič. In če se za šolske reči še okraj. šol. svet malo ali nič ne zmeni, nikdar ne priganja, vsaj kjer je neobodno potrebno, no potem je pa res vse desetkrat nič. „Noben greh ni tolik, nego zanemarjenje otrok.“ Urednik „Dol. Nov.“, ki gotovo pozna Šmihelake razmere, piše: „Res je želeli, da bi se že enkrat v Šmihelu zboljšale šolske reči; samo ne zidajte predrago, dosti veliko, a ceno naj bode — ljudje nimajo denarja.“ Kaj, denarja nimajo v Šmihelu! Saj zidajo pritlično šol. poslopje z jedno učno sobo za 9000—10.000 gld. Čez pet let, ko bode dečkov 300, ukrenili so pa dotični gospodje, da postavijo še v Birčni vasi jednorazrednico, najbrže tudi za 9000 gld., ali pa bodo za jedno nadstropje vzdignili Šmihelsko šol. poslopje. Prvo je nepotrebno, ker dečki hodijo iz Birčne vasi v Šmihel gotovo tako lahko, kakor deklice; vrh tega se bojim, da ne bo v Birčno vas, ki ni posebno vabljiv kot, prosil noben učitelj in Birčičanje bodo imeli lepo šolo brez učitelja, kakor je zdaj na Šicah. Če pa mislite že čez pet let vzdigniti poslopje, katero zdaj gradite, mar ne bi manj, pa dosti manj stalo, ko bi že zdaj zidali šolo za dva razreda in tako popravili, kar so vam z vašo pomočjo drugi zakrivili. „Cujusvis hominis est errare: nullius nisi insipientis in errore perseverare.“

Cic. Phil. XII. 2. Skrbite torej vsaj toliko za svoje sinove, kolikor skrbe za vaše hčere šolske sestre. Če ostane vse ob starem, pritrđiti moramo Šmihelčanu, ki je dejal: „Kjer je dosti medu, stene ž njim mažejo“.

Domače stvari.

— („Laibacher Zeitung“) še vedno ne more mirovati s svojimi škarpami. S pravo hribovsko robotostjo napad^a poslanca Tavčarja in Hribarja. Očita jima, da sta še „sehr jung“, dasi sta oba dopolnila že 40. leto svoje dobe. Tako psovanje diši po šolski klopi ter dokazuje jedino le to, da so stari gospodje, ki pisarijo po uradnem listu, v istini že dandanes zgubili svojo glavo. V listu z dne 16. aprila zliiva naš uradni list svojo polno jezo nad poslancem dr. Tavčarjem ter ga deloma smeši, deloma mu pa grozi, češ, da bode njegovim lastnim interesom škodilo, ker je v deželnem zboru tako govoril, kakor je govoril. Skrajna predrznost je pač, če se uradni list tako zelo spozabi in radi govorov v deželnem zboru z grožnjami maha po dotičnem govorniku. Ali nima vlada svojega zastopnika v zboru? Ta naj govori, ta naj brani vlado, če je bila krivično napadena! Vladni list pa nima tukaj ničesar groziti, ker so grožnje iz tega papirnatega koša pravi strah, ki je v sredi otel, okrog krajev ga pa nič ni. To si zapišite v spomin, gospodje v Kolodvorskih ulicah! Uradni list v svoji polemiki tudi odločno neresuico piše, trdeč, da je dr. Tavčar v svojem govoru odobral postopanje Novomeških dijakov. Ravno nasprotno je resnica! Dr. Tavčar je naravnost izrekel, da sam graja obnašanje dijakov, a meni, da bi se povsod drugod olikan človek zadovoljil bil s kaznijo, kakeršno so bili določili učitelji sami. Tega mnenja pa so bili tudi drugi poslanci in sam profesor Šuklje je je odobral! Naj se torej resnica ne zavija in pred vsem naj se dr. Tavčarju ne očita, da nima poguma in da se skriva za svojo imuniteto! Kaj hoče vladni list s takim očitanjem doseči; list, ki sam piše, da je dr. Tavčar svoj interes v nevarnost stavil s svojim govorom? Mi pa menimo, da je še vedno pogumnejše, v deželnem zboru brez ozira na svoj interes gospodom, ki imajo moč v svoji roki, grenke resnice praviti, nego se pa skrivati za plotom uradnega lista ter iz varnega brezimnega zatišja kamnje metati po deželno-borskih govornikih ter jih smešiti na podli način! Stvarno bomo pozneje odgovarjali. Za danes pa menimo, da ga ni uradnega lista v celi Avstriji, ki bi proti deželnim poslancem tako pisal. V Bukovini, tam je morda še kaj tacega mogoče, drugod pa nikjer. In s tem se lahko tolažimo.

— (Predsednikom višjemu sodišču Tržaškemu) imenovan je ministerijalni svetnik v justičnem ministerstvu gosp. Edmund Anton Peck. — Tako se je izpolnila bojazen, katero smo že davno izražali. Novi predsednik ne zna nobenega slovanskega jezika, kar pa se tiče njegovega političnega prepričanja, bil je nekaj v Trstu pristaš italijanske, a kot uradnik na Dunaji pristaš nemško-liberalne stranke. Znano je tudi, da so se proti njemu odločno postavili državni poslanci tirolski, ko bi imel postati višjesodni predsednik na Tirolskem. Slovenski državni poslanci pa tudi kot člani Hohenwartovega kluba niso preprečili tega najnovejšega imenovanja.

— (Slovenščina pri Ljubljanskih sodiščih.) Poroča se nam, da se je pred kratkim pri tukajšnjem c. kr. za m. d. okrajnem sodišči zopet sprejela v zapisnik tožba v nemškem jeziku (akt III 1558/92.) akoravno nobena pravnih strank ne ume niti besedice nemški. Ker je tožba nemška, morala bode biti tudi razsodba nemška in ker je stranki ne bodeta umeli, treba jima jo bode najbrž s pomočjo biriča raztolmačiti v slovenskem jeziku — vse to na ljubo nemškutarškemu c. kr. avskultantu, ki v svojem sovraštvu do slovenskega uradovanja noče spoštovati dotičnih jezikovnih naredeb. — Le tako dosledno naprej!

— (Interpelacija zaradi odpusta poslanca Spinčiča.) Klub mladočeških državnih poslancev je ukrenil takoj, ko se snide državni zbor, interpelovati vlado zaradi odpusta poslanca Spinčiča iz državne službe in naročil posl. Eim-u, da sestavi dotično interpelacijo. Posl. Eim je znan, da ima „ostro nabrušeno pero.“

— (Procesij vstajenja) v Ljubljani na veliko soboto na prostem ni bilo, vse so se vršile zaradi deževnega vremena v cerkvah. V stolni

cerkvi, kjer je vodil cerkveno opravilo knezoškof dr. Missia, bili so navzoči deželni predsednik gosp. baron Winkler, uradniki raznih cesarskih uradov, deželni glavar g. Oton Detela, trgovske in obrtne zbornice predsednik g. Perdan, župan g. Grasselli z mestnimi odborniki in magistratnimi uradniki, vodje, profesorji in učitelji in na stotine občinstva, katero je polnilo stolno cerkev. Tudi po drugih cerkvah Ljubljanskih bile so cerkve pri „uskru“ jako polne.

— (O sobne vesti.) Absolvirani pravnik O. Cernstein imenovan je konceptnim praktikantom pri političnih upravnih uradih na Kranjskem. — Notar g. J. Ulrich premeščen je iz Laškega trga v Maribor. — G. Hrabroslav Volarič, znani slovanski skladatelj, dozdej učitelj v Kozani, premeščen je v Devin. — Ljubljanskega vojaškega preskrbovalnega skladišča načelnik, gosp. Ivan Lechmann, oficijal I. vrste, stopil je v pokoj in dobil naslov in čin upravitelja vojaškega preskrbovalnega skladišča. — Gosp. Fran grof Coronini, predsednik komisije za pogozdovanje Krasa na Goriškem, dobil je Najvišje priznanje za uspešno delovanje. — Nocoj pridejo v Ljubljano generalni ravnatelj tabačne režije dr. Krikl, referent v finančnem ministerstvu dvorni svetnik Ellinger in višji finančni svetnik Hillebrand, da si ogledajo tukajšnjo tabačno tovarno. Tem gospodom pridružil se je tudi centralni ravnatelj ogerske tabačne režije.

— (Slovensko gledališče.) Igralec slovenskega Dramatičnega društva g. Julij Sršen (Šušteršič) praznoval je včeraj svojo 25 letnico. Gledališče bilo je torej natlačeno polno, dokaz, da občinstvo priznava zasluge jubilanta za slovensko gledališče; to je potrdil tudi simpatični in iskreni aplavz, s katerim je bil vsprejet g. Sršen pri svojem nastopu. Podaril se mu je krasen šopek s finimi smodkami. Dalje dobil je več čestitk, pismenih in telegrafskih; poslednje poslali so: Dunajski čestilci, Tržaški Slovenci, Mozirska Čitalnica, Dram. odsek Tržaškega Sokola itd. V tem oziru vršila se je predstava povoljno. Kako se je predstavljala stara burka „Lumpaci-Vagabund“, o tem se ne bodemo spuščali v podrobnosti. Zapazili smo pač mnogo dobre volje pri večini novih igralnih močij, ki so se nam predstavile včeraj, ali pa to more zadoščati za slavnostno predstavo, to je drugo vprašanje. Glavne uloge zanikrne trojice izvedli so gg. Sršen, Lovšin in Urbančič povoljno, posebno prva dva, za tretjega, ki je pokazal nadarjenost, pa je uloga še malo težka butara. Storil je, kar je mogel. Iz posebne prijaznosti sodelovali sta gg. Gerbičeva in Daneševa v velikim muzikalnem potpourriu prav hvalevredno. Da so gg. Danilova, Nigrinova, Slavčeva in Polakova in gg. Verovšek in Danilo svoje male uloge rešili dobro, razume se. Preobilica novincev v raznovrstnih ulogah trudila se je sicer pošteno, a vsa predstava bila je venderle očitno preveč diletantična. Če bi kdo po včerajšnji predstavi hotel soditi napredek slovenske dramatike v 25 letih, storil bi veliko krivico istini. To se nam je zdelo potrebno poudarjati, ne tajimo pa, da je v mlajšem naraščaji marsikatera moč, katera bi utegnila uspevati, ako bode imela priliko, da se izšola. In zato bode treba skrbeti prav resno. — i

— (Vreme.) Velikonočne praznike imeli smo precej neprijazne, deževne. V nekaterih krajih n. pr. v Železnikih, v Trziču itd. na Gorenjskem in na Koroškem je celo snežilo zadnje dni in se je temperatura vsled tega izdatno znižala. Na Štajerskem pa so bili viharji in je padala toča. Torej res pravi april povsodi. Danes popoldne začelo je tudi pri nas prav pošteno mestiti. Do jutri utegnemo dobiti zopet novo snežno odejo, če bode tako snežilo nekaj časa.

— (Bolniška blagajna političnega okraja Logaškega) ima redni glavni zbor dne 1. maja t. l. ob 3. uri popoldne v hiši šte. 3 v Dolenjem Logatci s tem-le vspešdom: 1. Poročilo o delovanju v pretečenem letu in predložitev računov v odobrenje. 2. Volitev nekaterih članov predstojništva. 3. Volitev nadzorovalnega odbora. 4. Volitev novega razodišča. 5. Nasveti.

— (Grozna smrt.) Piše se nam iz Toplic pri Rudolfovem dne 15. t. m.: Včeraj ob 10. uri po noči užgala se je kočja Jože Bobnarja iz Lubna, ter pogorela do tal. Mož, ki je na senu spal, zapazi prvi ogenj ter biti ženo buditi. Rešila sta se iz goreče hiše. Žena pa se spomni skrinje, v kateri je bilo baje 400 gl. v srebru, ter sili moža, naj

gre ponjo. — Ta videč, da je nevarnost prevelika, gre raje v klev kravo rešit, v tem pa hiti žena v hišo po skrinjo, katero privleče do praga. Tu jo omami puh, strop se udere ter jo pokoplje v goreče razvaline.

— (Razpisane službe.) Na dež. vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu je razpisano začasno mesto tretjega učitelja. Letna plača 700 gold. s 6 petletnicami po 40 gl. in prostim stanovanjem. Po jednoletnem zadovoljnim službovanju podeli se služba stalno. Prošnje s potrebnimi spričevali je uložiti do 25. t. m. pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani.

— (Deželni glavar koroški.) V Beljaku izhajajoča, ne posebno verodostojna „Deutsche All-gemeine Ztg.“ javlja, da namerava odstopiti deželni glavar koroški dr. Erwein.

— (Samomor.) V Celji obesil se je 75letni mitničar Jožef Czerny.

— (Ošpice) pokazale so se epidemično mej šolskimi otroci v okolici Ptujski.

— (V Zagradu) na Goriškem, kjer je priljubljeno zdravilišče, je vedno dosti tujcev, ki prihajajo tja, da se zdravijo. Zdej nameravajo proglasiti Zagrad kot zdraviliški kraj in prositi dež. zbor, da dovoli v to. Potem bi imela občina nove dohodke od taks, katere bi plačevali tujci.

— (Slovenska čitalnica) v Trstu ima svoj glavni zbor v soboto dne 30. aprila t. l. ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka društvenih računov. 5. Posamični predlogi in interpelacije. 6. Volitev predsednika in odbora. 7. Volitev treh pregledovalcev računov.

— (Umrlost po avstrijskih mestih.) O umrosti v glavnih mestih avstrijskih prinaša „Statistische Monatschrift“ nastopne date. L. 1891 umrlo je od tisoč prebivalcev, uštevši tudi tujce, na Dunaji 25 oseb (24.2 v starih 10 okrajih in 26.4 v novih devetih okrajih); v Inomostu 22.4, v Solnogradu 26.1, v Zadru 28.2, v Gradci 28.5, v Opavi 29.2, v Trstu 30, v Brnu 30.4, v Lincu 30.7, v Levovu 31, v Celovci 31.5, v Černovcih 31.7, v Pragi 33.4, v Ljubljani 33.7, v Krakovu 38.8, v Gorici 37.6 oseb. Še manjša umrost nego na Dunaji kaže se v Praških predkrajnih mestnih občinah Smihov Karlin in Vinohrady, v Pulji (18.7 oseb) v Plznu (23.1) itd. Še večjo umrost nego Gorica kažejo Heb (37.7), Prosnice (37.7) in Tarnopol (39.1) Se ve da je treba ozira jemati na razne okoliščine in ni po njih sklepati absolutno, inace bi morali reči, da je Gorica naj bolj nezdravo glavno mesto vsega cesarstva kar pa gotovo ni res.

— (Koliko je žganjarnic v Avstriji.) Posnemamo iz uradnih poročil, da je bilo koncem 1890. leta v vsej Avstriji 91.967 žganjarnic. Ker je po zadnjem štetju prebivalcev 23.835.000, pride na 259 prebivalcev jedna žganjarnica. V posamičnih deželah testranske državne polovice imelo je po jedno žganjarnico: Solnograško na 140 prebivalcev Tirolsko na 169, Koroško in 187, Gornje Avstrijsko na 190, Štajersko na 230, Šlezija na 233, Češka na 236, Morava na 243, Kranjsko na 275, Bukovina na 296, Galicija na 301, Nižje Avstrijsko na 311, Primorsko na 502, Dalmacija na 502 prebivalca, ako se ozira na velikost pojedinih dežel imajo po jedno žganjarno: Šlezija na 2 štirjaška kilometra, Češka na 2.1 Nižje Avstrijsko na 2.3, Morava na 2.4, Gornje Avstrijsko na 2.9 Galicija na 3.6, Štajersko na 4, Bukovina na 4.8, Tirolsko na 5.2, Koroško na 5.4, Kranjsko na 5.5, Primorsko na 5.9, Solnograško na 5.9, Dalmacija na 12.4 štirjaških kilom. Ako se jemlje ozir na prebivalstvo v primeri z velikostjo dežele razvrste se tako-le: Šlezija, Češka, Gornje Avstrijsko, Morava, Spodnje Avstrijsko, Solnograško, Tirolsko, Štajersko, Koroško, Galicija, Bukovina, Kranjsko, Primorsko, Dalmacija. Se ve da uplivajo na te številke razne okoliščine, n. pr. koliko se pridela vina ali piva po nizkih cenah. V vsej državi je po jedna žganjarnica na 3.3 štirjaških kilometrov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Wiesbaden 19. aprila. Pesnik Bodenstedt (znani prelagatelj ruskih pesniških del) je umrl.

Berolin 18. aprila. Italijanski kralj in kraljica prišla bodeta 9. junija v Berolin.

Rim 18. aprila. Grimaldi ustopil bode skoro gotovo v kabinet. Finančni portfeuille prevzel bode dosedanji minister javnih del Branca.

Pariz 18. aprila. V kaznilnici v Nanterre, v kateri je 4000 kaznjencev, pokazala se je kolera. Dozdaj umrlo 28 bolnikov. Uzrok epidemiji je slaba voda.

Carigrad 19. aprila. Od ruske strani zagotavlja se, da je Kuševov oče brzojavil ruskemu poslanstvu, naj prime sina, ki je skrivaj pobegnil. Kušev ml. pa trdi, da ni več pod očetovo oblastjo. Vsa stvar še ni popolnoma jasna.

Razne vesti.

* (Razstava dr. Holuba v Pragi) bode se odprla dne 30. t. m. Jako zanimiva razstava slavnega češkega rojaka vzbudila bode gotovo v zlati Pragi še večje zanimanje, nego je bilo lani, ko je bil razstavil na Dunaji svoje bogate zbirke nabrane na potovanji po Afriki.

* (Obsojen policijski prefekt.) Bivši policijski prefekt Belgradski, Gliša Gjorgjević, orodje Milanovo in pomočnik njegov pri političnih preganjanjih, obsojen je bil zaradi nezakonitih zaporov in zlorabe uradne oblasti na pet let ječe. Tudi mora plačati odškodnino prizadetim osobam.

* (Električni mlin.) V Ottawi v državi Canada v Ameriki je prvi mlin, ki dela izključno z električno močjo. Električni motor ima 75 konjskih moči in goni vse mlinske stroje.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. (42-6)

Jutri
jour-fixe slov. vseučiliščnikov.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 16. aprila.

V Trstu: 2, 6, 27, 1, 86.
V Linci: 31, 80, 25, 22, 83.

Tuji:

18. aprila.

Pri **Maltici**: Epstein z Dunaja. — Fantl, Dignano, Gaischeg iz Gradca. — Kette z Vrhnike. — Ježev iz Skofje Loke. — Globočnik iz Kranja.

Pri **Slovanu**: Pl. Dorothea, Mayer, Schmögen, Handofsky, Breuer, Goldblatt z Dunaja. — Lorenz, Gotzman iz Beljaka. — Pl. Mottony iz Bistrice. — Gauthier iz Londona. — Smrekar, Lichtenwald, Balsar iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Eibel, Hofman z Dunaja. Pri **avstrijskem cesarju**: Skala, Vreme, Radic iz Idrije.

Umrli so v Ljubljani:

16. aprila: Alojz Marnika, postreščekov sin, 15 mesecev, Kladezne ulice št. 3, meningitis.

V deželni bolnici:

15. aprila: Neža Medved, delavka, 71 let, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Močina v mm.
16. aprila	7. zjutraj	731.3 mm.	4.8° C	sl. vzh.	dež.	32.40 mm.
	2. popol.	729.3 mm.	5.2° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	727.7 mm.	5.2° C	sl. vzh.	dež.	
17. aprila	7. zjutraj	724.2 mm.	6.6° C	brezv.	obl.	2.90 mm.
	2. popol.	724.9 mm.	13.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	729.9 mm.	7.4° C	sl. jvz.	obl.	
18. aprila	7. zjutraj	732.8 mm.	6.8° C	sl. vzh.	obl.	6.00 mm.
	2. popol.	732.3 mm.	12.2° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	731.7 mm.	6.2° C	sl. jzh.	đ. jas.	

Srednja temperatura 5.1°, 9.0° in 8.4°, za 3.8°, 0.3° in 0.9° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 15. aprila 1892.

	Bankovcev v prometu	396,192.000 gld.	(— 4,611.000 gld.)
Zaklad v gotovini	246,016.000	(— 40.000 „)	
Portfelj	133,914.000	(— 7,109.000 „)	
Lombard	22,773.000	(— 927.000 „)	
Davka prosta bankovčna rezerva	56,108.000	(+ 6,109.000 „)	

Dunajska borza

dne 19. aprila t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	94.90	—	95.40
Srebrna renta	94.40	—	95.00
Zlata renta	110.60	—	111.15
5% marcna renta	102.40	—	101.60
Akcije narodne banke	97.70	—	98.40
Kreditne akcije	313.50	—	316.40
London	119.05	—	119.55
Srebro	—	—	—
Napol.	9.45	—	9.49 1/2
C. kr. cekini	5.65	—	5.65
Nemške marke	58.30	—	58.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	189	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183	75
Ogerska zlata renta 4%	109	119	35
Ogerska papirna renta 5%	101	101	55
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	193	50
Rudolfove srečke	10	22	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	146	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	240	240	50

Št. 7249.

Volitveni razpis.

V zmislu §. 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da se bodo letošnje

dopolnitvene volitve občinskega sveta

vršile kakor običajno v mestni dvorani in da bode volil:

dné 25. aprila III. volilni razred,
dné 27. aprila II. volilni razred,
dné 29. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Če bo treba ožje volitve, vršila se bode v dan po prvi volitvi, t. j. dné 26., oziroma 28. in 30. aprila, tudi dopoldne od 8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovalci, in sicer izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Dr. Gregorič Vinko,
Klein Anton;

b) od II. volilnega razreda:

Dr. Majaron Danilo,
Povše Fran,
Rozman Ivan,
Zupan Tomo;

c) od I. volilnega razreda:

Knez Ivan,
Murnik Ivan,
Ravnikar Fran,
Terček Fran.

Mej letom je umrl Kajzel Peregrin, odbornik III. razreda.

Voliti bo torej III. volilnemu razredu 3 člane, II. in I. volilnemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta.

V Ljubljani, dné 9. aprila 1892.

Župan: Grasselli s. r.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Na prodaj

sta v zapuščino gospoda Antona Kneza spadajoče

posestvo na Grosupljem

obsezajoče lepo hišo, hleve, magacine, malin, žago in druga poslopja, 54 oral dobro zagnojnih vrtov, njiv in travnikov, nadalje pašne pravice, lepo živino in mnogo orodja in

posestvo na Vikrčah

obsezajoče lepo hišo, malin, hleve, magacine in druga poslopja v najboljšem stanju, 8 oral s sadnim drevjem zasajenih vrtov, njiv in travnikov in za vse porabno vodno silo.

Proda se tudi

200 centov dobrega sena.

Pojasnila se dobé v pisarni gospoda dr. Ivana Tavčar-ja in gospoda dr. Jerneja Zupanc-a v Ljubljani.

Kdor želi kaj kupiti, pošlje naj

do 1. maja t. l.

svojo pismo ponudbo gospodu dr. Ivanu Tavčar-ju, odvetniku v Ljubljani, kot zastopniku „Matice Slovenske“.

(443-2)